

Sovány vizekből

Sovány vizekből bokrok arcát
nem issza már az ég,
kék hűvösségre zöld viharrást
most váltott át a rét.

A lombrések üres szemében
feketesség mered,
s a fűvek a kenyér-sötétben
próbálják élüket.

Szép arcod emlékként sugárait,
hiába vagy velem,
csak az lehetse már, aki voltál,
"Élőnek" jeltelen.

Mint zöld borsóedét elfelejtve
a lomb ring hangtalan,
s már nem mondhat töltet magáról,
csak azt, hogy árnya van.

70. augusztus 22

Batyó